

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. marts 2012
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Stephan Andreas Dam-
gaard
Sagsnr.: 2012-0030-0640
Dok.: 352682

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 510 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. februar 2012.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 510 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I kronikken i Politiken den 20. februar 2012 ”Får offeret også en chance til?” fremgår det, at ofrets sag om erstatning har trukket uforholdsmæssigt ud, hvad er årsagen hertil? Ministeren bedes i den forbindelse oplyse om de generelle sagsbehandlingstider i sager om erstatning til volds ofre og om det f.eks. ville være relevant at overveje egentlige handlingsplaner for at hjælpe ofrene videre og give dem en følelse af, at deres ve og vel kommer før gerningsmanden? I den forbindelse anfører formanden for foreningen Hjælp Volds ofre, at det især er ”de lange sagsbehandlingstider på voldssager, der ofte får ofrene til at følge sig tilsidesat af systemet, som i stedet giver gerningsmændene et forspring på at komme videre” jf. artiklen ”Hun rammer plet” i Ekstra Bladet tirsdag den 21. februar 2012 side 7.”

Svar:

1. Den omtalte kronik har affødt en vigtig debat om indsatsen over for personer, der er blevet udsat for en forbrydelse. Der kan i den forbindelse henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 517 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

2. I forhold til det rejste spørgsmål om sagsbehandlingstiden i sager om vold har Rigsadvokaten bl.a. oplyst følgende:

”Politi og anklagemyndighed har stor fokus på behandlingen af sager om personfarlig kriminalitet, herunder sagsbehandlingstiden i disse sager, jf. herved også retsplejelovens § 96, stk. 2, hvorefter enhver sag skal fremmes med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader.

Det gælder i særdeleshed sager om alvorlig personfarlig kriminalitet som f.eks. drab, drabsforsøg og grov vold. I disse sager vil der dog samtidig ofte være behov for en omfattende efterforskning og eventuelt mentalundersøgelse af en eller flere sigtede, som vil kunne bidrage til en længere sagsbehandlingstid.

Den generelle målsætning for politiets og anklagemyndighedens samlede sagsbehandlingstid i voldssager (omfatter overtrædelse af straffelovens §§ 244-246, men ikke sager om drab og drabsforsøg) er, at der fra sigtelsen til sagens indbringelse for retten højst går 30 dage. Dette mål har fra 2008 til 2011 været en del af politidirektørernes resultatkontrakter, og der er i den periode sket en markant forbedring af sagsbehandlingstiden i voldssager.

I 2011 var den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i disse sager (opgjort for sager omfattet af straffelovens §§ 119-121, 123 og

244-246) således 42 dage, hvilket er en markant reduktion i forhold til årsresultatet for 2010 (52 dage), 2009 (60 dage) og 2008 (69 dage). Tilsvarende kan det oplyses, at andelen af voldssager, hvor tiltalen rejses inden 30 dage efter sigtelsestidspunktet, var 67 pct. i 2011, hvilket er en meget væsentlig forbedring sammenlignet med årsresultatet for 2010 (61 pct.), 2009 (56 pct.) og 2008 (47 pct.).”

For så vidt angår sagsbehandlingstiden i den konkrete sag, der er omtalt i kronikken, henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 509 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

3. Når det mere specifikt gælder spørgsmålet om sagsbehandlingstiden i sager om erstatning til voldsofre, kan det oplyses, at staten efter offererstatningsloven yder erstatning og godtgørelse til personer, der har været udsat for en overtrædelse af straffeloven eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Sager om erstatning efter offererstatningsloven behandles af Erstatningsnævnet, der har oplyst følgende:

”Erstatningsnævnet tilkender erstatning og godtgørelse til ofre for forbrydelser. Nævnet har derfor fokus på at behandle ansøgningerne hurtigst muligt.

Erstatningsnævnet traf i 2010 5.306 afgørelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid udgjorde 75 kalenderdage. I 20 pct. af sagerne traf nævnet afgørelse senest 10 dage efter modtagelsen af sagen i nævnet. 50 pct. af sagerne blev afgjort senest 46 dage efter sagens modtagelse i nævnet, og 80 pct. af sagerne var afgjort inden 123 dage. Nævnet tilkendte i 2010 erstatning for i alt ca. 116,5 mio. kr.

De nøjagtige tal for 2011 foreligger endnu ikke, men sagsbehandlingstiderne lå i snit på 86 dage. 20 pct. af sagerne blev behandlet inden for 13 dage, 50 pct. af sagerne blev behandlet inden for 58 dage, og 80 pct. inden for 130 dage.

Ansøgninger om erstatning til voldsofre skal indgives til politiet i den politikreds, hvor forbrydelsen har fundet sted. Politiet videresender ofrets ansøgning til nævnet vedlagt bl.a. politiets oplysninger om den anmeldte forbrydelse mv. Hvis sagen, som begrunder erstatningskravet, fortsat er under behandling hos politiet, ved anklagemyndigheden eller ved domstolene, fremsendes sagen først til nævnet ved sagens afslutning.

En ansøger, der afleverer en ansøgning om erstatning hos politiet straks efter sin tilskadekomst, vil således kunne opleve, at der går noget tid, før denne modtages i Erstatningsnævnet. Dog kan sagen sendes til nævnet, forinden den er færdigbehandlet

hos politiet, anklagemyndigheden eller ved domstolene, hvis forholdene taler for det.

Når erstatningsansøgningerne modtages i Erstatningsnævnet, foretages en hurtig udskillelse af de ansøgninger, hvor nævnet har mulighed for umiddelbart at træffe afgørelse. Det drejer sig f.eks. om de sager, hvor erstatningsspørgsmålet er afgjort ved en dom, som nævnet er bundet af. Tilsvarende gælder også i en del andre ansøgninger, f.eks. om mindre, oplagte eller veloplyste krav, som nævnet umiddelbart kan træffe afgørelse om. I sådanne sager vil nævnet ofte kunne træffe afgørelse i løbet af 2-4 uger efter sagens modtagelse i nævnet.

En del af ansøgningerne drejer sig om krav, der ikke er tilstrækkeligt oplyste eller dokumenterede. I sådanne sager vil der ofte være behov for mere tidskrævende sagsbehandling med indhentelse af lægelige og andre oplysninger.

I sager med alvorlig tilskadekomst, f.eks. varigt mén, erhvervs-evnetab mv., skal sagerne i overensstemmelse med reglerne i erstatningsansvarsloven sædvanligvis forelægges for Arbejdsskadestyrelsen.

Navnlig i sager med alvorlige skader med langvarige sygeperioder, tabt arbejdsfortjeneste, helbredsbehandlinger, varigt mén og erhvervs-evnetab, vil nævnet – i det omfang, det er muligt – træffe afgørelse om en del af kravene, således at erstatning herfor straks kan udbetales, mens andre krav må afvente lægelige og økonomiske oplysninger, afsluttende behandlinger, udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen mv.

For så vidt angår den konkrete skadelidte, som kronikken omhandler, ser Erstatningsnævnet sig ikke i stand til – uden udtrykkeligt samtykke fra pågældende – at offentliggøre oplysninger om en evt. erstatningssag.”